

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

EDIȚIE SPECIALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul 3 Nr. 6 (18) - 29 aprilie 2016

**DENIA SFINTEI ȘI MARII
SÂMBETE**

**SĂ FIM ALĂTURI DE DOMNUL
ÎN MAREA SA SINGURĂTATE**

Trăim într-o lume în care pe zi ce trece se îndepărtează de Domnul Iisus Hristos și de Biserica Sa, într-o lume care se izolează de frumos și de bine, o lume care trăiește pentru o răutate de multe ori de nedescris. În aceste zile Biserica ne invită să rămânem lângă Domnul în marea Sa singurătate. După ce Domnul și-a ales cei doisprezece ucenici și le-a dat învățăturile cele mai alese, în aceste zile Biserica și-aduce aminte că după ce Iuda L-a trădat și L-a vândut, aproape toți ucenicii L-au părăsit. A rămas Domnul în fața unei mulțimi dezlănțuite, care îi cerea moartea, batjocorit și disprețuit, bătut și scuipat, părăsit de toți. A rămas El cu Maica Sa și cu puținele Sale femei mironosițe. S-a ținut după El Apostolul Ioan până când și-a dat duhul pe Cruce. A rămas Maica Sa tânguindu-se.

Iubiților,

În aceste momente grele pentru Domnul și pentru mama Sa, ce trebuie să facem noi creștinii? Să-L părăsim și noi? Nu, rămânem lângă Maica Sa, alături de toată Biserica, și ne tânguim împreună cu Ea pentru Mirele Bisericii. Îl așezăm în mormânt și plângem împreună cu preacinstita Sa Maică așa cum ne aduce aminte cântarea Bisericii: „Plânge Măicuța

la Cruce / După Fiul ei cel dulce / Dar nu plânge cum se plânge, / Plânge cu lacrimi de sânge. / Care măicuță n-ar plânge pentru fiul ei cel dulce? / Pe care maică n-o doare când vede că fiul îi moare?”

Așa am trăit noi Săptămâna Patimilor, plângând cu amar când Fiul lui Dumnezeu S-a jertfit pentru noi. Ne îngropăm împreună cu El ca să înviem împreună cu El.

Ne aducem aminte de cuvintele Lui: „Fericiți cei ce plâng că aceia se vor mângâia.” Așa așteptăm noi cu lacrimi pe ochi bucuria Învierii Domnului Iisus Hristos. Așa îi cântăm prohodul, plângând alături de Maica Sa și de femeile mironosițe, ne bucurăm de Învieria Sa ca temei al Învierii noastre. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

Pe cruce

Iisus murea pe cruce. Sub arșița grozavă
Pălea curată-i frunte ce-o sângerase spinii
Pe stâncile Golgotei tot cerul Palestinei
Părea că varsă lavă.

Și chiar în clipa morții huliră cărturarii
Cu fierea oțelită îl adăpau străjerii...
Râdea cu hohot gloata cu spasmele durerii
Și-l ocărau tâlharii.

Zdrobită, la picioare-i zăcea plângând Maria
Și-adânc zbugnea blestemul din inima-i de mamă
Alături Magdalena, în lungă ei maramă,
Țipa văzând urgia.

Departate ucenicii priveau fără putere...
N-aveau decât să fugă în lumea cea pribeagă
Cu el se năruise nădejdea lor întregă
Și fără mângâiere.

Târziu, porni mulțimea în pâlcuri spre cetate
Pe drumurile-nguste cu lespezi pardosite
Trecură fariseii cu fețele smerite
Și bărbile-argintate.

Măslini fără de frunze dormeau mocnind pe coaste
În vale, ca-ntr-o păclă, dormea Ierusalimul,
Pe cruce somnul morții dormea de-acum sublimul
Iisus, vegheat de oaste.

PLÎNGEREA DEASUPRA EPITAFULUI

✚ Iată, soarele s-a întunecat. Pământul s-a înfiorat și s-a cutremurat. S-a sfâșiat de sus și până jos catapeteasma templului, care despărțea Sfânta Sfintelor, fiindcă Domnul însuși ne-a deschis nouă intrarea în Sfânta Sfintelor – în cer, la Tronul Tatălui Său.

✚ Cutremuratu-s-a iadul, că s-au surpat puterea și stăpânirea lui. Despăcitu-s-au stâncile și s-au deschis mormintele cele săpate în ele, și trupurile sfinților adormiți s-au sculat, și au ieșit din morminte, și s-au arătat multora în Ierusalim, binevestind tuturor: „Săvârșitu-s-a”.

✚ Ce s-a săvârșit? S-a săvârșit lucrarea mântuirii neamului omenesc de stăpânirea diavolului, s-au împlinit vechile prorocii ale Vechiului Legământ.

✚ El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat – și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu. Dar El a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat. Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu Și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere S-a adus și ca o oaie fără glas înaintea celor care o tund, așa nu Și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat, și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului meu a fost adus la moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că n-a săvârșit nici o nedreptate și nici înșelăciune n-a fost în gura Lui (Is. 53, 4-9).

✚ Domnul nostru Iisus Hristos Și-a dat suspinul cel din urmă pe Crucea de pe Golgota o dată cu acel cuvânt ce a cutremurat întreaga lume: „Săvârșitu-s-a!” A căzut pe piept capul încununat cu cunună de spini, împurpurat cu Sânge. Au venit cei de aproape ai Lui, a venit Maica Lui, au venit mironosițele, a venit Iosif cel din Arimateea și în adâncă jale, plini de lacrimi, au luat de pe Cruce Precuratul Trup al învățătorului lor și au făcut deasupra lui plângere cu amar.

✚ Iată, și acum stă înaintea noastră, închipt pe Sfântul Epitaf, Trupul mort al lui Iisus. Să facem, dar, și noi plângere pentru El – plângere pentru păcatele noastre, pentru care El S-a adus pe Sine de bunăvoie jertfă, răscumpărându-ne

SFÂNȚA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ

cu Precuratul Său Sânge. Neajunsa înălțime a dragostei dumnezeiești ne-a arătat-o pe Cruce Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii – fiindcă așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică (In. 3, 16).

✚ Pe Cruce a răsărit Soarele Dreptății, Soarele dragostei, Care a luminat întreaga lume cu lumina Sa, cu lumina împreună-pătimirii dumnezeiești – și de la Acest Soare s-au aprins milioane de inimi, Care L-au îndrăgît pe Domnul Iisus Hristos. În inimile acestea au fost înscrise cu litere de foc cuvintele Lui: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să

se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie (Mt. 16, 24).

✚ Domnul a luat cel dintâi Crucea – cea mai cumplită cruce -, iar în urma Lui și-au luat pe umeri crucile, deși acestea sunt mai mici, nenumărații mucenici ai lui Hristos. În urma Lui și-au luat crucile o mulțime uriașă de oameni și, plecându-și lin capetele, au apucat pe calea lungă și spinoasă arătată de Hristos: calea către Tronul lui Dumnezeu, către împărăția Cerurilor. Iată că sunt deja două mii de ani de când în urma lui Hristos merg noi și noi oameni. Și pe această cale stau cruci, pe care sunt răstigniți mucenicii lui Hristos. ❖

Sfântul Luca al Crimeii

Au venit să cunoască Ortodoxia la ea acasă SĂ-I PRIMIM CUM SE CUVINE

SFÂNȚA ȘI MAREEA SÂMBĂȚĂ

Europei, care vor să ne cunoască așa cum suntem noi, cu slujbele Bisericii noastre, cu Sfânta Liturghie, cu activitatea misionar-socială și filantropică a Bisericii. Au venit să ne cunoască acasă, și noi românii știm să-i primim cu dragoste de frate pe fiecare dintre ei. Sperăm ca mulți dintre ei să devină nu doar iubitori ai Ortodoxiei, ci și apărători și mărturisitori ai ei. Au fost mulți tineri care au călătorit în țara noastră ca să lupte împotriva Ortodoxiei și când au venit aici s-au convertit și s-au făcut călugări. Așadar acum când îi avem aici la noi putem să le vorbim prin fapte despre Biserica noastră. Veniți să vedeți cum este.”

De miercuri, 27 aprilie, parohia Șerban Vodă este gazda unor tineri din Europa, ortodocși, dar mai ales de alte confesiuni creștine, care au venit la București într-un pelerinaj organizat de comunitatea monastică de la Taizé. Anul 2016 este în Biserica Ortodoxă Română anul omagial al educației religioase a tinerilor ortodocși, și ca urmare, grija noastră se îndreaptă în mod special către ei. Iar vizita acestor tineri pelerini, doritori să cunoască credința ortodoxă și tradițiile noastre este un bun prilej de reflecție, de înnoire în comunicare și raportare la ortodoxie a tineretului nostru.

Taizé și România au o veche tradiție. În ultimul timp din ce în ce mai mulți tineri se alătură fraților de la Taizé în dorința de a descoperi bogăția liturgică și duhovnicească a Ortodoxiei. În anul 2011 au fost la Moscova în Săptămâna Mare și la slujbele de Paști, în 2013, la Istanbul, la sărbătoarea Bobotezei, iar în 2015 la Minsk, Kiev, Moscova și Lviv, tot în timpul sărbătorilor pascale.

Această căutare a spiritualității ortodoxe continuă și anul acesta prin pelerinajul desfășurat la București în perioadă pascală, ca să participe la slujbele din Săptămâna Sfințelor Pătimiri și la Sfânta Liturghie din noaptea Învierii. „Venim aici să ascultăm, să vedem, să gustăm și să trăim cu românii ortodocși timp de cinci zile și să descoperim ce înseamnă această sărbătoare mare a Paștilor. Am venit aici cu 80 tineri, suntem 4 frați și tineri veniți din peste 20 de țări, din Polonia, Germania, Bulgaria, Marea Britanie, Spania, Statele Unite etc.”, a spus fratele James, coordonator al pelerinajului de la Taizé.

Despre legătura noastră cu Taizé, un loc în care se dorește ca tinerii din toate confesiunile creștine să învețe să înțeleagă și respecte credința celorlalți și să manifeste față de ei pace și toleranță, părintele paroh Dinu Pompiliu, cel care cunoaște comunitatea monastică de la Taizé, ne spune de ce este importantă primirea în aceste zile, alături de noi, a acestor tineri pelerini: „Am avut mulți tineri care au călătorit la Taizé și ne-am gândit că este bine să-i primim și noi și să le răspundem cu dragostea cu care ei ne-au primit la Taizé. De aceea comunitatea noastră de tineri s-a bucurat să primească acești misionari creștini ai

Cu siguranță nu există moment mai important, mai plin de semnificații, mai bogat în slujire liturgică ca Săptămâna Patimilor și Sfintele Paști, iar pentru tinerii din alte țări, cei mai mulți catolici și protestanți, este o ocazie deosebită de a cunoaște pe viu, a înțelege și mai ales a trăi Ortodoxia. Căci înainte de toate, Ortodoxia este trăire, este Duh, este legătură pe verticală cu Cerul.

Așadar, 80 de tineri pelerini din comunitatea Taizé, Franța, vor sta până pe 2 mai în București, în cadrul unui program ce-și propune cunoașterea tradițiilor și frumuseții Ortodoxiei românești. Au venit miercuri 27 din toate colțurile lumii, iar primul popas, prima întâlnire a fost la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din Capitală. Din cei 80 de tineri veniți la București, numai șase sunt ortodocși, restul aparțin altor confesiuni creștine.

Trebuie să știți că legăturile dintre

Pelerinii au fost găzduiți de către credincioșii de la câteva parohii din București, dintre care și parohia Șerban Vodă. Nu întâmplător a fost aleasă parohia noastră pentru a fi gazdă tinerilor: pentru că aici este o parohie mare, o comunitate vie, cu multe și frumoase activități. Atât gazdele cât și tinerii din parohie i-au primit cu brațele deschise, arătându-se încântați de posibilitatea de a împărtăși și cu alții comorile credinței ortodoxe și tradițiile românești. Iar părintele Dinu Pompiliu spunea că este uimit să constate ospitalitate multora din enoriașii parohiei Șerban Vodă: „Au răspuns afirmativ oameni de la care nici nu ne așteptam și sper să fim la înălțime, să-i primim așa cum se cuvine, să trăiască la fel ca noi, să vadă cum gândim, cum trăim creștinește, cum pregătim Paștile, cum facem ordine în ograda sufletului nostru, cum stăm la rând și ne spovedim. Au venit într-un moment extraordinar, în care și cei care sunt de alte confesiuni pot vedea că citim din Noul Testament atâtea Evanghelii frumoase; apoi Liturghiile cele mai frumoase, ca să stai în Joia Mare la o Liturghie extraordinară sau Sâmbăta Mare sau să participi la un prohod sau la o procesiune, să iei parte la Slujba Învierii, cea mai frumoasă din toată Europa, eu cred că este un privilegiu pe care noi îl oferim celor care ne vizitează în aceste zile.”

Pentru unii dintre pelerini nu este primul contact cu spiritualitatea ortodoxă, pentru alții este pentru prima dată când intră într-o biserică ortodoxă. La noi au venit tineri din țări precum Bulgaria, Germania, Austria, Polonia sau Olanda, cei mai mulți studenți. Se arată deosebit de deschiși la tot ce

SFÂNȚA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ

Române, istoria ei de multe ori crudă, pe sfinții și mărturisitorii Bisericii noastre. Au fost plăcut impresionați de arhitectura bisericilor, de veșminte și slujbe, dar mai ales au fost impresionați de viața sfinților români, ce sunt acum mulți în calendarul nostru.

Să spunem că ne-am bucurat să-i auzim pe unii dintre ei vorbind românește, căci deși mulți sunt de alte confesiuni, și-au dorit să învețe româna pentru a înțelege mai adânc Ortodoxia. Spre deosebire de mulți din concetățenii noștri, puțin credincioși sau departe de Dumnezeu, care cultivă agresiunea, intoleranța și umilirea credincioșilor, mai ales a celor ortodocși, și care ar trebui să fie decenti în aprecierea Ortodoxiei și apărarea tradițiilor Bisericii și neamului nostru. Poate că nici limba română pe care o folosim între noi, cetățenii acestei țări, nu mai este mijloc de apropiere, cum spunem noi „parcă vorbim unii cu alții în limbi străine”. Dar iată că vin din afară să ne arate cum să dialogăm și cum să ne descoperim fiecare valorile și să ne respectăm. Tineri inteligenți, educați, sensibili, deschiși și calzi. O bucurie să-i privești, să-i asculți, să vorbești cu ei.

Vă invit deci să-i cunoașteți, căci vor sta alături de noi până luni 2 mai. Vă invit să le oferim o lecție de românitate, îmbrăcând așa cum obișnuim noi la sărbători, frumoasele noastre costume populare, să ne îmbrăcăm deci de sărbătoare, căci cinstim în primul rând praznicul Învierii Domnului Iisus Hristos.

Să-i primim cu toții așa cum se cuvine, să le arătăm ce are mai de preț Ortodoxia, atât de veche la noi cât poporul român, să le dăm prilejul de a ne cunoaște gândirea și trăirea duhovnicească, să vadă că avem de oferit multe creștinătății și lumii în general. Dar și noi avem ce învăța de la acești tineri pelerini: în primul rând să-L căutăm și să ne apropiem mereu, cu dor de Dumnezeu. Apoi să deprindem a fi mai deschiși, mai atenți cu cei din jurul nostru, să iubim mai mult buna-cuviința, să arătăm respect și cinstire față de valorile și spiritul Ortodoxiei, și să le arătăm respect semenilor. Pentru că din păcate, în societatea românească domnește acum un spirit ateu, obraznic de cele mai multe, autosuficient și autoimun la valoare, tradiție, trăire creștină. E bine poate că ne-au vizitat acești tineri ca să vedem și noi ce înseamnă toleranța și înțelegerea cu adevărat. ❖

întâlnesc aici, pun întrebări, vor să cunoască, să trăiască tot ce le poate oferi biserica, dar și istoria, cultura, tradițiile noastre. Vizite la Muzeul Național de Istorie a României sau Muzeul Național de Artă sunt doar două dintre locurile pe care au dorit să le vadă. Impresionant este faptul că, pe lângă limba engleză pe care cei mai mulți o stăpânesc foarte bine, sunt mulți care vorbesc sau măcar înțeleg limba română. De pildă, Elisabeth, o tânără din Germania, vorbește foarte bine limba română, și acest lucru ne-a uimit. Despre așteptările pe care le are vis-a-vis de acest pelerinaj la București, a mărturisit: „Eu sunt curioasă cum se pregătește o familie pentru Paști, pentru că știu că în Germania (n.r. – mulți) nu au nici-o legătură cu Biserica sau poate foarte puțin (n.r. - timp), poate în familia mea da, dar alții nu, și este interesant să vedem o comunitate care să se pregătească pentru Paști”.

N-aș trece peste mărturiile a doi tineri, care deși nu au fost găzduiți în parohia noastră, au venit de la mari distanțe, cu mare drag, să participe la slujbele noastre și să bucure de frumoasele cântări ale Învierii. Un băiat spunea: „Eu sunt din Taiwan, dar studiez în Marea Britanie. Este pentru prima dată când vizitez

Europa de Est și o biserică ortodoxă și abia aștept să văd cum se sărbătorește Săptămâna Patimilor, dar și Marea Sărbătoare a Învierii, mai ales, aici, în România. Eu am auzit că slujba de Paști este o slujbă foarte frumoasă, cu multe cântări și abia aștept să mă bucur de ea”. Iar o fată din Belarus și-a dorit să asculte slujbele în limba română: „Eu sunt din Belarus și sunt ortodoxă. Pentru noi, pentru creștinii ortodocși, este o șansă extraordinară să luăm parte alături de alți creștini la Slujba Învierii și să sărbătorim, împreună, Paștile. Noi știm că slujbele sunt la fel, dar este o experiență minunată să o auzim și în limba română. Știm că în România, ca și în Belarus, Paștile înseamnă o sărbătoare a familiei, că este o zi de trăire în comunitate și abia aștept să trăiesc și eu spiritul românesc al acestei mari sărbători.”

Trebuie să spunem că atât gazdele lor, cât și tinerii din parohia noastră care i-au însoțit, au căutat să-i familiarizeze cu România, cu oamenii de aici, cu tradiția, cultura, istoria neamului nostru, dar mai ales le-au vorbit despre Biserică și credința ortodoxă. Iar ei au fost încântați să afle prin ce se deosebește Ortodoxia în special față de credința lor, dar mai ales să cunoască trecutul Bisericii Ortodoxe

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 30 APRILIE - 1 MAI 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Sâmbătă 30 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea bisericii pentru Slujba Învierii
	23 ³⁰	Canonul Sâmbetei celei Mari
Duminică 1 mai	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI